

munalbestyrelsen gav ogsaa Ministeriet Medhold i, at der var Trang til Stede, og at der skulde anordnes en Ligning. Borgerrepræsentationen mente imidlertid, at man ikke behøvede at opkræve saa mange Penge, som Ministeriet foreslog, at man kunde nøjes med at opkræve et Beløb af 85,000 Kr., nemlig 7,000 Kr. til Helligkors Kirke, 30,000 Kr. til Matthæus Kirke, 15,000 Kr. til St. Pauls Kirke og 33,000 Kr. til St. Johannes Kirke, hvilke 85,000 Kr. Borgerrepræsentationen erkendte, at der var Trang til. Derimod erkendte Magistraten, at der var Trang til samtlige de Beløb, som Ministeriet foreslog, men den mente, at Beløbene til Vor Frelsers Kirke og Kristianskirken paa Kristianshavn burde afholdes af Statskassen. Heri er jeg ikke enig. Jeg mener ikke, at der er noget urimeligt i, at Sognene her i Byen selv holde deres Kirker ved lige, ligesom man gør andetsteds i Landet, og først naar der blev Tale om en særlig Bevilling til en Kirke, fordi der skulde tages andre Hensyn, arkitektoniske eller lignende, bør Staten træde til, og jeg kan sige, at det jo ogsaa har vist sig, at Staten før har givet saadanne Bidrag her i Kjøbenhavn, idet der netop til Vor Frelsers Kirke i 50-erne er givet 16,000 Kr., og i 90-erne 25,000 Kr. til Restauration af Taarnet. Kommunalbestyrelsen var saaledes uenig i Slutningsresultatet af Betænkningen. Men af Betænkningen fremgik det, at en Ligning over hele Byen var meget ønskelig. Thi de Oplysninger, der fremkom i Betænkningen, godtgjorde, at man med Hensyn til Ligningen vilde komme til meget forskellige Resultater, hvis man vilde lade de enkelte Sogne betale hver for sig. Jeg skal saaledes nævne, at medens man i Vor Frue Sogn, hvor der skal foretages temmelig store Reparationer, dog ikke kunde komme højere end til 0,03 pCt., vil man i Christians Sogn ude paa Amager komme til 1,77 pCt., eller 59 Gange saa stor en Skat som i det rige Frue Sogn. Der var saaledes — det viser Betænkningen — god Grund til at gaa til den Ordning, som i Fjor blev vedtagen: at lade opkræve over hele Byen.

Det Lovforslag, som jeg i Dag har den Ære at fremsætte, er et Lovforslag, som er omtrent enslydende med det i Fjor. Det skal gælde i 5 Aar, thi jeg mener ikke, at Tiden endnu er kommen til, at man kan naa en endelig, vedvarende Ordning. Dernæst er der foreslaaet, at Skatteprocenten ikke behøver at gaa op til $\frac{1}{5}$, men kun til $\frac{1}{10}$, altsaa det halve. Nu er

der nemlig raadet Bod paa nogle af de Mangler, som i Aarenes Løb ere komne til Stede, og jeg antager derfor, at det ikke er nødvendigt at gaa til saa stort et Beløb. Jeg antager det saa meget mindre, som naar man faar Lov til at opkræve i flere Aar i Træk, kan man ved at ordne sig paa fornuftig Maade nok komme igennem uden at gaa til saa store Beløb, som i Aar ere anordnede. Men at Ligningen er nødvendig, er for mig klart, Kirkerne maa holdes ved lige. Jeg skal i denne Henseende kun anføre Frue Kirke. Hvis ærede Medlemmer i den sidste Tid ere komne forbi denne Kirke, ville de have set, at Kirkens Façade ser frygtelig ud. Naar man nu husker paa, at Frue Kirke besøges ikke alene af Sognets Menighed, men ogsaa af mange fremmede og Ud-lændinge, som komme for at se Kirkens Kunstværker, synes det mig, at man maa kunne sige sig selv, at det er urimeligt at lade en Kirke her midt i Byen staa med saadant et Ydre, som Tilfældet er her. Selv om det ikke var et Kirkehus, men et andet Hus, som gemte disse Kunstskatte, maatte alle være enige om, at et saadant Hus maatte holdes forsvarligt og godt ved lige. Det bør ogsaa ske, og det bør i det hele taget ske med Kirkerne her i Byen, og Befolkningen maa her i Byen, ligesom Befolkningen gør paa Landet, holde sine Kirker ved lige. Naturligvis skal der ikke foretages overdrevne Bekostninger, men en sømmelig Vedligeholdelse maa finde Sted. Der er derfor en Nødvendighed for denne Lov.

Der blev i Fjor fra Kirkefondens Side draget til Felts mod Loven, idet man mente, det vilde skade Frivilligheden, naar man gennemførte en saadan Lov. Jeg tror, at dette er et forkert Syn paa Sagen, og om end Synspunktet vil komme frem igen i Aar, i alt Fald har man allerede henvendt sig til mig i saa Henseende, lader det sig ikke fastholde. Thi ganske vist kan der være Fristelse for Befolkningen til at spørge: Hvorfor skulle vi samle ind ad frivillig Vej og holde vore Kirker ved lige, naar vi skulle betale Skat til alle de andre Kirker over hele Byen? Men der er Plads nok for Frivillighed alligevel. Til at bygge Kirker og til at lønne Præster er der rigelig Plads for Frivillighed, og alle, der ville gøre noget frivilligt, kunne faa Brug derfor netop til disse Formaal, saa der var ikke noget urimeligt i, om man lod Kirkerne vedligeholde paa den sædvanlige Maade. I alle Tilfælde kan man ikke fastholde den Betragning, som man